

ἰδὼν λοιπὸν ταῦτα ὁ Θορφίννος ὕψωσεν ἐρυθρὰν σημαίαν καὶ προπαρεσκευάσθη εἰς μάχην. Οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίασαν ἔτι μᾶλλον, τὸ σημεῖον τῆς μάχης ἐδόθη καὶ τὰ θέλη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἤρχισαν νὰ πίπτωσιν ὡς βροχή· οἱ αὐτόχθονες μετεχειρίζοντο προσέτι, καὶ εἰδὸς τι σφενδο- νῶν, καθότι διὰ τινων κονταρίων ὕψωνον βαρέας τινὰς σφαίρας χρώματος μολύβδου καὶ ὁμοίας τῆς τοῦ κριοῦ γαστρὸς, τὰς ὁποίας ἔρριπτον κατὰ τῶν ἀντιπάλων των μετὰ μεγάλου κρότου καὶ οὐκ ἄνευ σημαντικῆς βλάβης. Τοῦτο τοσοῦτον ἐφόβησε τοὺς Σκανδινάβους, ὥστε κυριευ- θέντες ὑπὸ τρόμου, ἀπεσύρθησαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ. Βλέπουσα ταῦτα ἡ Φρεῦδίσση ἔδραμεν νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ, καὶ καταδικάζουσα τὴν ἀνανδρίαν των τοὺς ἐπρο- σκάλει εἰς ἀπόπειραν νέας μάχης· εἰς μάτην ὅμως αὕτη ἐφώναζε, καθότι οὐδεὶς τούτων ἔδιδεν ἀκρόασιν εἰς τὰς παραινέσεις· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπροσπάθουν νὰ διαφύγωσι τοὺς ἐχθροὺς διὰ τῆς φυγῆς. Ἐτρεχε κατόπιν ἡ γενναία Φρεῦ- δίσση· ἀλλ' οὐσα ἔγγυος δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς προφθάσῃ, ἐπὶ τέλους ὅμως τοὺς ἐπροφθασε πλησίον ἐνὸς δάσους ὅπου ἀπήντησε τὸν νεκρὸν ἐνὸς τῶν συντρόφων· οὗτος ἦτον ὁ νεκρὸς Θορβράνδου τοῦ Σνορράσωνος, οὗ ἡ κεφαλὴ ἦτο συντεθλιμμένη ἀπὸ τινος πλακωτὸν λίθον· πλησίον δὲ τούτου ἔκειτο ἡ σπάθη του, ἣν λαβοῦσα ἡ ἀνδρία γυνὴ ἐστράφη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὴν ὁποίαν ἰδόντες οὗτοι τοσοῦτον κατετρόμαξαν, ὥστε ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, οἱ δὲ Σκανδινάβοι ἐνθαρρυνθέντες τοὺς κατεδίωξαν. Ἄμα ὅμως ἐνόησαν ὅτι δὲν δύνανται πλέον νὰ μένωσιν ἐκεῖ ἄνευ κινδύνου ἀπεφάσισαν ν' ἀναχωρήσωσιν. Ἀπέπλευ- σαν ὅθεν καὶ ἐφθασαν ἐν Στραυμφιόρδω. Ἀφῆσας δὲ ἰδὼν ὁ Θορφίννος τοὺς συντρόφους του ἀνεχώρησεν ἐφ' ἐνὸς πλοίου πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Θοράλλου. Προχωρῶν παρέπλευσε πρὸς βορρᾶν τῆς Κιαλάρκης καὶ διευθύνθη ἀκολουθῶν πρὸς βορειοδύσιν ἀφίγων ἐξ ἀριστερῶν τὴν ξηρὰν ἥτις καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς ἐφαίνετο κεκαλυμμέ- νη ἀπὸ ἄγρια δάση. Αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς Ὀπης καὶ τῶν ἄλλων ὄρεων μερῶν παρίστανον εἶδος συνεχομένης ἀλύσ- σου. Ἐν τούτῳ οἱ θαλασσοπόροι ἔμειναν νὰ διαχειμά- σωσι καὶ τώρα ἐν Στραυμφιόρδῳ· ὅτε δὲ ἐξέπλευσαν ἐν- τεῦθεν, ἐλπιενίσθησαν ἐν Μαρχλανδίᾳ ὅπου εὔρον πέντε τῶν αὐτοχθόνων, ἐξ ὧν ἐπῆραν, δύο παιδιά ἄρρενα, τὰ ἐδίδαξαν τὴν Σκανδιναβικὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ ἐδάπτισαν· ἀναχωρήσαντες ἐκ Μαρχλανδίας ὠδήγησαν μετ' ἐαυτῶν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος παιδιά ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθη-

σαν ὅτι οἱ ὁμοεθνεῖς των διοικοῦνται ὑπὸ τινων βασιλέων ἐξ ὧν εἰς μὲν καλεῖται Ἀβαλδάμων, καὶ ἕτερος Βαλδιό- δα, καὶ ὅτι εἰς τὴν πατρίδα των δὲν ὑπάρχουν οἶκος, ἀλλὰ κατκοικοῦσιν εἰς τρώγλας. Κατευοδόθησαν τελευ- ταῖον ἐν Ἑρρίκοσφιόρδῃ τῆς Γροελανδίας.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΕΡΟΕΙΔΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ.

Συνήθως προσέχουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν στερεῶν δηλητηρίων, λ. χ. ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ, τοῦ ὑδραργύρου κ.λ.π. ἐν ᾧ διάφορα ἄλλα ἀέρια εἶναι ἐπικυνδυνόδε- στερα τῶν ρευστῶν καὶ στερεῶν, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ γνωρισθῶσι διὰ τῶν αἰσθήσεων, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἄγνωστος καὶ ἀόρατος ἐχθρὸς ἐπαπειλοῦσι περισσότερο τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων· τοιαῦτα δηλητηριώδη ἀέρια γεννῶνται ἢ ἀφ' ἐαυτῶν, ἢ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τέχνης. π. χ. διὰ τῆς τῶν ἀνθράκων εἰς στενὸν τόπον καύσεως γεννᾶται τὸ λεγόμενον ἀνθρακικὸν ἀέ- ριον, τὸ ὁποῖον εἰσπνεόμενον ἀποκαθίσταται ταχέως θανατηφόρον. Ἐντὸς ὑπογείων πολὺν καιρὸν κεκλεισ- μένων, ἐντὸς μεταλλείων, ἐντὸς σπηλαίων, ἐντὸς μερῶν ὅπου ὑπάρχουσιν οἶνοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζημώσεως αὐτῶν, γεννᾶται ὡσαύτως ὀλεθριότατον καὶ ἐπιβλαβέ- στατον ἀνθρακικὸν ἀέριον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρουσία τούτων τῶν ἀερίων δὲν δύναται νὰ διακριθῇ διὰ τῶν αἰσθήσεων, οἱ ἄνθρωποι ἀφόβως ἐμβαίνουν εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη, μὴ ὑποθέτοντες τοιοῦτον ὀλεθριον ἐχθρόν· ἀλλὰ ταχέως, ὡς βλέπομεν καθ' ἐκάστην, οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες τοῦτον τὸν ἀνθρακικὸν ἀέρα προσβάλλον- ται ὑπὸ καρυβαρίας συνωδευμένης μετὰ βοῆς καὶ ζάλης τῶν ὠτίων, μετὰ παλμῶν τῆς καρδίας, συγχύσεως τῶν ἰδῶν, διαθέσεως εἰς ὕπνον, μετὰ μεγάλης ἀδυνα- μίας, χαλαρότητος τῶν μελῶν, ἀναισθησίας καὶ ἐπὶ τέλους ὑπὸ ἀποπληξίας. Ἀπὸ τῶν δηλητηριωδῶν τούτων συμπτωμάτων προσβάλλονται πολλάκις οἱ με- ταλλουργοὶ καὶ οἱ φρεατοποιοὶ, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον. Νομίζομεν ἐπιφελὲς νὰ ἀναφέρωμεν ἐν συντόμῳ τὰ μέσα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ προφυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν τοι- ούτων ἀερίων. Ὅταν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐμβῶ-

μεν εἰς πανταχόθεν καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν κεκλεισμένον τόπον, εἶναι ἀνάγκη πρὸ τῆς εἰσόδου νὰ βελτιώσωμεν τὸν ἐντὸς τοῦ οἰκήματος ἀέρα διὰ ρεύματος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος· τοιοῦτον ρεῦμα ἀποτελεῖται διὰ τῆς ἀνοίξεώς τινος παραθύρου, ἀντικρίζοντος πρὸς τὴν θύραν, ἢ διὰ τῆς ἀνάψεως σωροῦ ἀχύρων, διὰ τοῦ οὐοίου μέσου ἀραιούται ὁ ἐντὸς οἰκημάτων ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, ὅστις ἐξεληθὼν ἀναπληροῦται ὑπὸ τῆς ἐκτὸς ἀτμοσφαίρας· ἐὰν δὲ αἱ περιστάσεις δὲν συγχωρῶσι τοὺς ρηθέντας τρόπους, θέτομεν ἀγγεῖον πλήρες οἶνοπνεύματος, ἐν ᾧ βάλλομεν ἀναμμένα ῥοκανίσματα· ἐὰν ᾖναι ἀνάγκη νὰ ἐμβῶμεν εἰς τοιαῦτα δωμάτια, ἢ νὰ καταβῶμεν εἰς μεταλλεῖα ἢ φρέατα, πρέπει νὰ κρατῶμεν φῶς εἰς τὴν χεῖρα, ἢ ἐπὶ μακροῦ τινος ξύλου· καὶ ἂν παρατηρῶμεν ὅτι ἡ λάμψις τῆς φλογὸς ἐλαττοῦται, ἢ ἀποσβέννυται, εἶναι ἀποδείξεις ὅτι ὁ ἀήρ οὗτος δὲν εἶναι μῆτε ἐπιδεκτικὸς πρὸς καύσιν, μῆτε ἐπιτήδειος πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς· πρέπει ὅθεν τότε νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ὅσον ἔνεστι ταχύτερον. Ἐὰν ὅμως ὧς ἐκ τῆς ἀπροσέκτου εἰσόδου ἤθελε προσβληθῇ ὁ ἐνδιαιτρίδων ὑπὸ τῶν προεκτεθέντων θανατηφόρων συμπτωμάτων, τότε ὁ δηλητηριασθεὶς πρέπει ἀμέσως νὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀερίου πεπληρωμένου δωματίου, καὶ νὰ ἐκτεθῇ ἐν ὑπαίθρῳ. Μεγάλαν ἐνέργειαν προξενεῖ τότε ἡ ῥάντισις τοῦ προσβληθέντος διὰ ψυχροτάτου ὕδατος, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου οἱ πλείστοι ὡς νεκροὶ νομιζόμενοι ἀναδεικνύουσιν ἔχνη ζωῆς· ταῦτοχρόνως χρησιμεύει πολὺ τὸ ν' ἀνοίξωμεν τὸ στόμα τοῦ πάσχοντος, καὶ νὰ θέσωμεν μεταξύ τῶν δδόντων μικρά τινα τμήματα ξύλων, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ ταχύτερον ὁ ἀήρ ἐντὸς τῶν πνευμόνων τοῦ δηλητηριασθέντος.

(ὑπὸ Ε. Λάνδερ.)

ΕΠΙΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΥΡΩΠῃ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

(Συνέχεια ἐκ τῶν ἀριθμῶν 13 καὶ 14.)

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.

Ὁ Χριστιανισμὸς παρήγαγεν εἰς ἡμᾶς τὴν μεγίστην ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν, αἵτινες ἀνεγέννησαν τὸν κόσμον. Ἐπὶ τοῦ Β'. Χλοδοβαίου, ὁ Μοναχὸς Λάνδριος ἐθεμελίωσεν ἐν Παρισίοις οἶκημα καταφυγῆς τῶν πτωχῶν καὶ ξένων ὁδοιπόρων· αὕτη εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ξενοδοχείων καὶ νοσοκομείων. Τὸ εὐσεβὲς τοῦτο παράδειγμα δὲν ἐμιμήθησαν ἄλλοι μέχρι τοῦ Α'. Λουδοβίκου ὅστις ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἐπανελθὼν, ἔδωκε καταφυγὴν εἰς τριακοσίους συστρατιῶτας αὐτοῦ, τῶν ὁποίων οἱ Σαρακίνοι εἶχον ἐξορύξει τοὺς ὀφθαλμούς. Μιμηθέντες δὲ καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν ταύτην κατέστησαν βαθμηδὸν πολυάριθμα νοσοκομεία.

ΚΩΔΩΝΕΣ.

Εἶναι ἀμφίβολον ἂν εἰς τὸν Ἅγιον Παυλῖνον (1. αἰὼν), ἢ εἰς τὸν Πάπαν Σαβινιανὸν, (7. αἰὼν), ὀφείλεται ἡ χρῆσις τῶν κωδῶνων διὰ νὰ καλῶσιν εἰς τὸν ναὸν τοὺς πιστοὺς. Μέχρις ἐκεῖνης τῆς ἐποχῆς μεταχειρίζοντο σανίδας καλουμένας ἱεράς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκρότουν ἰσχυρῶς διὰ ν' ἀκούωνται ἐν ἐκτάσει. Ἀποφασίσαντες δὲ ν' ἀντικαταστήσωσι τοὺς κώδωνας, ἔβαλον ἀμέσως εἰς χρῆσιν τὸ πρᾶγμα, χρῆσιν διαμένουσιν ἄχρι σήμερον. Τὸ 610. μ. χ. τὸσον ὀλίγον ἦσαν γνωστοὶ οἱ κώδωνες, ὥστε τὸ στράτευμα τοῦ Κλοταρίου, πολιορκοῦν τὴν Σέμσημ, καὶ καταπληχθὲν διὰ τὴν βαρεῖαν τῶν κωδῶνων ἡχώ, ἔλυσεν τὴν πολιορκίαν, καὶ δρομαῖοι ἀνεχώρησαν.

Ὁ μέγιστος γνωστὸς κώδων εἶναι ὁ τῆς Μόσχας ἐν τινι μοναστηρίῳ· λέγεται ὅτι ἔχει περιφέρειαν ὑπὲρ τοὺς 51, πόδας, καὶ βάρος 1400. μέτρων Γαλλικῶν.

ΟΡΓΑΝΑ.

Μόλις οἱ κώδωνες ἤρχισαν νὰ καλῶσιν εἰς τὰς ἱε-